

חוה (אווה) הייזריק ז"ל

"דונה אווה" נולדה בפורטו אלגרה, ברזיל
ב- 13 במאי 1916.

בתם של מרדכי ורחל הייזריק.
כמו שאר בני משפחתה, אהבה לשמוע על ארץ ישראל
היית פעילה במועצת הפועלות ובקהילה היהודית.
בברזיל עבדה כמורה לפרנסתה,
אך חלומה האמיתי היה לעלות ארצה.
בשנת 1955 הגשימה את חלומה
ועלתה לארץ ביחד עם שלושת בנותיה.

בהגיעה לברור חיל בשנת 1955 עם הגרעין השישי,
התקבלה כ"חברה", והיית מאוד גאה בתואר.
היא השתקעה בברור חיל,
ובלטה בהיותה אם חד הורית בקיבוץ.

במשך השנים עבדה כמקובל בכל ענף בו נדרשו ידיים עובדות, כולל בקטיף כותנה ותפוחי אדמה,
במכבסה, בפרדס, בגן הילדים ובמטבח.

חווה נהנתה מכל העבודות, אל אף הקושי הפיזי הרב, אך יותר מכל נהנתה מהעבודה בפרדס.
כיוון שאהבה את השהייה באוויר הפתוח בטבע ואת העבודה לצד חבריה הצעירים.
זמן קצר לאחר הגעתה לקיבוץ, החלו לדבר על תחילתה של מלחמה, על כן למדה לירות בנשק,
ולעבוד בטוריה בכדי לבנות שוחות.

חווה הייתה קשורה ביותר לבנותיה ונכדיה, ומהירה לעלות על האוטובוס, לעיתים שניים
לכל כיוון, על מנת לעזור בכל הניתן כאשר הזדקקו לה.

חווה תיזכר בזכות אהבתה הגדולה לקריאה, האזנה לחדשות ולמוסיקה, צפייה בסרטים
וטלוויזיה, ציור ויצירה בכלל.

בשנותיה האחרונות כאשר עברה להתגורר בבית האבות בקיבוץ, לא וויתרה על אהבתה לאומנות,
והמשיכה ליצור פרחי בד מיוחדים, שנקנו על ידי כל, דבר אשר שימח אותה ביותר.
שורשיה נטועים במשפחה הגדולה שהקימה לבדה ושהייתה פרווייקט חייה.

חווה נפטרה ב- 8 באוקטובר 2005, והשאירה אחריה שלוש בנות, נכדים, נינים וחברים רבים שאהבו אותה.
עבורנו, בנותיה ונכדיה, חווה תמיד תיזכר כאישה מיוחדת, מלאת אהבה, שמחה ונתינה.
נותרה עד סוף ימיה, אופטימית נצחית, ומלאת חוש הומור ושמחת חיים.

חווה תחיה לעד, בלבנו, מחשבותינו וזיכרוננו בכאב רב על עזיבתה אותנו
ואהבה גדולה אשר תשרוד לנצח.